

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/377/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115223119
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3115223119.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: N. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Kubániho 16, o určenie neplatnosti právneho úkonu a iné, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8400042915 zo dňa 01.02.2012 uzavretá medzi sporovými stranami je n e p l a t n á .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 507,12 eur.

III. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

IV. Žalobcovi súd p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 33,33 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 22.10.2015 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáha určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012, ďalej aj ako „úverová zmluva“ ako aj súvisiacej Dohody o zrážkach a z iných príjmov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012, ďalej aj ako „dohoda o zrážkach zo mzdy“, uzavretých medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. Nakoniec sa domáhal aj rozhodnutia súdu o splnení povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012 uzavretou medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, a to vo výške aktuálnej ku dňu vydania meritórneho rozhodnutia Okresného súdu Trenčín v konaní sp. zn. 19C/84/2014. Túto žalobu odôvodnil žalobca tým, že v právnej veci žalobcu proti žalovanému je na tunajšom súde vedené konanie pod sp. zn. 20C/343/2015, v ktorom bolo vydané Uznesenie dňa 07.10.2015 sp.zn. 20C/343/2015, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie v znení návrhu žalobcu a zároveň týmto rozhodnutím uložil povinnosť do 30 dní odo dňa jeho právoplatnosti podať na súde návrh na začatie konania o určenie neplatnosti právneho úkonu, na podklade ktorého mu vykonávajú zrážky zo mzdy. V súlade s uvedeným podáva žalobca túto žalobu. Žalobca ako dlžník uzavrel so žalovaným ako veriteľom formulár predtlačenej žalovaným nazvaný ako Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov do výšky 1290 eur žalobcovi žalovaným a záväzok žalobcu poskytnuté peňažné prostriedky žalovanému vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a plniť ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok pre úver. Úroková sadzba bola určená vo výške 70,02 % p. a., priemerná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len "RPMN") vo výške 65,95 %, RPMN banky vo výške 45,66%, celkové náklady poskytnutého úveru vo výške 2903,04 eur. V zmysle zmluvy bolo splácanie úveru rozčlenené do 42 mesačných splátok, každá bola určená vo výške 69,12 eur, t.j. celková suma všetkých splátok predstavuje výšku 2.903,04 eur. Žalobca predmetnú

zmluvu uzatvoril v podobe predtlačeneho formulára, kde pod číslom 1 bol označený veriteľ, číslo 2 uvedeneho formulára má predstavovať dlžníka; ďalšie časti formulára pod číslami 3 a 4 sú titulované ako Spoludlžník I a Spoludlžník 2; číslo 5 uvedené na formulári vyjadruje Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur a údaje o schválenom revolvingovom úvere v eurách sú na zmluvnom formulári označené pod číslom 6. Uvedený formulár nie je možné považovať za písomnú zmluvu podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, mimo iného aj z dôvodu, že návrh žalobcu nebol prijatý v znení, v akom žalobca požadoval, a teda riadne neprebehol proces uzatvorenia zmluvy. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie. Žalobca je toho názoru, že medzi sporovými stranami, ako zmluvnými stranami, neboli dojednané nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré zákon vyžaduje. Podľa údajov zverejňovaných Národnou bankou Slovenska bola v mesiaci január 2012 priemerná úroková miera z úverov poskytovaných bankami vo výške 12,11 %. V danom konkrétnom prípade si žalovaný nárokuje 70,02 % ako ročnú úrokovú sadzbu. Úrok z úveru určený v takejto výške je neprímerane vysoký a v rozpore s dobrými mravmi (napr. rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 12.03.2015, sp. zn. 25C/243/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.09.2013, sp. zn. 3Co/151/2013). Žalovaný žalobcovi na základe zmluvy poskytol peňažné prostriedky vo výške 1.290 eur a žalobca sa mu zaviazal vrátiť peňažné prostriedky vo výške 2.903 eur, t.j. 225 %. Z uvedeneho je zrejmé, že okrem istiny je povinný vrátiť aj čiastku 1613,04 eur čo je vlastne odmena za poskytnutie úveru, ktorá predstavuje 125 % poskytnutého úveru. Ďalej žalobca poukázal na niektoré rozhodnutia súdov, ktoré vyhlásili vysoké úroky za dohodu v rozpore s dobrými mravmi.

2. Podaním zo dňa 18.11.2015 žalobca spresnil výšku požadovaného (žalovaného) bezdôvodného obohatenia, a to v sume 507,12 eur. V tejto súvislosti uviedol, že do dňa spisania tohto podania žalobca zaplatil žalovanému celkovo 1.520,64 eur, t. zn. o 230,64 eur viac ako mu bol poskytnutý úver v sume 1.290 eur. Takisto mu bolo zrážkami zo mzdy strhnutých 276,48 eur v prospech žalovaného. K tomuto podaniu pripojil aj dôkazy preukazujúce toto tvrdenie, a to kartu klienta z 28.08.2014 a potvrdenie zamestnávateľa o vykonaných zrážkach zo mzdy.

3. Na doručení žalobu reagoval žalovaný písomným vyjadrením k žalobe zo dňa 13.02.2018. V ňom uviedol to, že popiera skutkové a právne tvrdenia uvádzané žalobcom v ním podanej žalobe. Vznáša námietku spojenú s nepreukázaním a neexistenciou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je základným procesným predpokladom pre to, aby určovací spory neboli vedené zbytočne. Žalobou navrhované rozhodnutie v rozsahu požadovaného určenia neplatnosti právnych úkonov (t.j. Zmluvy o revolvingovom úvere a Dohody o zrážkach zo mzdy) výrokov nie sú prípustné pre svoju zjavnú neúčelnosť. Uvedenému nasvedčuje skutočnosť, že v predmetnej právnej veci si žalobca súčasne uplatňuje aj nárok na plnenie, ktorého existenciu odvodzuje od neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere. V zmysle uvedeneho nemožno hovoriť o stave objektívnej právnej neistoty v tom, čo a v akej výške má žalobca plniť žalovanému, čo by odôvodňovalo danosť naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení. Ďalej popiera tvrdenie o tom, že v prípade predmetnej Zmluvy nebola splnená požiadavka na písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V súvislosti s uzavretím predmetnej zmluvy poukazuje žalovaný na to, že táto Zmluva bola uzavretá na základe návrhu na uzavretie v podobe žiadosti žalobcu (ako dlžníka) zo dňa 28.01.2012 vyjadreného v bode 5 (Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Eur - vyplňte) a prijatia návrhu dlžníka veriteľom vyjadreného v bode 6 (Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur - nevyplňajte)“ zo dňa 01.02.2012. Medzi návrhom na uzavretie zmluvy v podobe žiadosti o poskytnutie úveru a prijatím návrhu veriteľom v podobe bodu 6 nie je, pokiaľ ide o údaje dohodnuté medzi zmluvnými stranami, žiaden podstatný rozdiel, v zmysle ktorého by bolo možné toto prijatie návrhu podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať nový návrh, s ktorým by žalobca ako navrhovateľ zmluvy nevyslovil súhlas. Tvrdenie žalobcu nemá absolútne žiadnu oporu ani v skutkových okolnostiach a ani v právnych predpisoch. Všeobecne platí, že na to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeneho ustanovenia Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Na týchto

náležitostiach sa strany dohodli. Žalobca svoje tvrdenie o neuzavretí zmluvy vôbec nešpecifikoval po skutkovej stránke. Je teda problematické na základe podanej žaloby vôbec usudzovať, v čom by tvrdenia žalobcu o nedodržaní písomnej formy mali mať oporu a o aké skutočnosti sa opierajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je osobitným zmluvným typom a zákon ju neupravuje ako typ zmluvy (čo prakticky znamená, že uvedený zákon sa použije len na niektoré otázky spojené so spotrebiteľským úverom, ale nenahrádza a nevylučuje použitie právneho predpisu, ktorý typ úverovej zmluvy upravujú). Uvedeným žalovaný poukazuje na to, že pre vznik úverovej zmluvy sú vždy rozhodujúce ustanovenia upravujúce vznik tejto zmluvy ako takej, teda ustanovenie podľa ktorého je potrebná dohoda strán o výške úveru, úroku a splatnosti záväzku dlžníka. Tým je dovŕšený vznik úverovej zmluvy. Náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v podobe, ako vyplývajú z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, sa s uvedenými predpokladmi pre vznik úverovej spotrebiteľskej zmluvy čiastočne kryjú a čiastočne predstavujú také náležitosti, ktorých (ne)uvádzanie v takejto zmluve má iné právne následky ako to tvrdí žaloba. Aj uvádzanie týchto náležitostí nezávisí vždy od dohody strán, pretože viaceré z údajov sú určené buď iným subjektom alebo stanoveným postupom, ktorý strany zmluvy ovplyvniť nemôžu. Záver žalobcu o neuzavretí písomnej zmluvy je založený na nesprávnych predpokladoch, pretože strany sa dohodli na všetkých skutočnostiach, ktoré pre vznik úverovej zmluvy sú podstatné. Žalobca v podanej žalobe napáda výšku úrokovej sadzby úveru, pričom podľa jeho názoru má ísť o úrok z úveru, ktorý je neprimerane vysoký a v rozpore s dobrými mravmi. Svoj záver pritom zakladá na komparácii s úrokovými sadzbami bánk. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa úrokovej sadzby. Zmluva bola medzi sporovými stranami uzavretá v roku 2012. Úverová zmluva, kam patrí aj zmluva uzavretá medzi účastníkmi, sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo totiž do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. a účinné od 01.04.2015. Na uzavreté zmluvy sa preto môžu použiť len tie predpisy z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2012 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Aj podľa stanoviska útvaru dohľadu nad finančným trhom, číslo č. 1/2015 k použitiu Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských obchodných vzťahoch platí, že : „Tak napríklad zmluva o úvere podľa § 497 ObZ je typovou zmluvou, ktorá nemá obdobu v Občianskom zákonníku. Zmluva o pôžičke, ktorá sa jej javí ako typovo najbližšia, má totiž odlišný predmet plnenia aj spôsob vzniku zmluvy. Preto sa na vzťahy, ktorých obsahom je záväzok veriteľa, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a záväzok dlžníka, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti a zaplatí úroky, použije osobitná úprava Obchodného zákonníka obsiahnutá v § 497 - 507 Obchodného zákonníka. Súčasne sa uplatní aj úprava Občianskeho zákonníka pre všeobecnú úpravu záväzkov (pozri ďalej bod 10).“ V zmysle § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Právna norma jednoznačne určuje iný následok, ako sa navrhuje podaným návrhom. Ďalej žalovaný argumentoval v tom zmysle, že dojednaný úrok nie je v rozpore s dobrými mravmi. Dohodnutá odplata v zmluve, priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. Za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27 %. Takisto sa vyjadril k veľkosti písma v zmluve v tom zmysle, že zmluva o revolvingovom úvere je písaná zrozumiteľne, prehľadne s objektívne čitateľným písmom. Z obsahu vyjadrení žalobcu nevyplýva žiadna skutková ani právna okolnosť, ktorá by odôvodňovala jeho námietky v oblasti ním slobodne a vedome uzatvoreného právneho úkonu, ktorým je predmetná úverová zmluva. Žalobca obsah predmetnej Zmluvy nenamietal ani v čase jej uzatvorenia, ako aj v čase jej následného plnenia. Žalobca k tvrdeniu iných skutočností pristúpil až dodatočne. Takisto sa žalovaný rozsiahlo vyjadril aj k namietanej neplatnosti Dohody o poskytnutí služby, uvedenej v bode 8 úverovej zmluvy. Uviedol najmä, že Dohoda o poskytnutí služby je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. Je len jedným z faktorov, ktorý spotrebiteľovi zrozumiteľne poskytuje informáciu, pri zachovaní jeho elementárnej zodpovednosti a obozretnosti, o oddelenosti dohody o poskytnutí služby ako niečoho samostatného od samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o jej neprijateľnosti. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/ Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o úvere.

4. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobcu a právneho zástupcu žalovaného. Pojednávanie sa zúčastnil iba žalobca. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil.

5. Žalobca na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe zotrúva, avšak v týchto veciach nemá celkom jasno, nerozumie im, preto sa odvoláva na doterajšie vyjadrenia, ktoré za neho urobil jeho predchádzajúci právny zástupca a ponecháva rozhodnutie na súd.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to: č. I. 10 karta klienta, č. I. 11 list z 13.11.2015 od Považský cukor, a.s., č. I. 19 dohoda o zrážkach zo mzdy, č. I. 25 kópia uznesenia Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 20C/343/2015 a č. I. 47 úverová zmluva, č. I. 49 zmluvné dojednania.

7.1 Podľa § 80 písm.c/ Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.06.2016, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

7.2 Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

7.3 Podľa § 470 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7.4 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.5 Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7.6 Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

7.7 Podľa § 1 ods.1, ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

7.8 Podľa § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

7.9 Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

7.10 Podľa § 11 ods. 1 písm.a/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

7.11 Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

7.12 Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

7.13 Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

7.14 Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

8.1 Na základe vykonaného dokazovania súd zistil podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov a vec následne právne posúdil.

8.2 V prvom rade je potrebné uviesť, že súd v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 20C/343/2015 na základe návrhu žalobcu uznesením zo dňa 07.10.2015 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal zamestnávateľovi navrhovateľa Považský cukor a.s., Cukrovárska 311/9, Trenčianska Teplá, vykonávať v prospech odporcu (žalovaného) zrážky zo mzdy navrhovateľa na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola uzavretá v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8400042915 zo dňa 01.02.2012, a zároveň navrhovateľovi uložil, aby do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podal na súde návrh na začatie konania o určenie neplatnosti právneho úkonu, na podklade ktorého sa mu vykonávajú zrážky zo mzdy.

8.3 Žalobca sa podanou žalobou domáha :

- určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012 uzavretej medzi sporovými stranami,
- určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným,
- a vydania bezdôvodného obohatenia v sume 507,12 eur.

9.1 K požadovanému určeniu neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy:

9.2 V prvom rade sa súd zaoberal procesnou prípustnosťou podanej žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, teda určenia neplatnosti právneho úkonu, t.j. určenia právnej skutočnosti.

9.3 Žaloba žalobcu bola podaná na súde v čase platnosti a účinnosti Občianskeho sporového poriadku (OSP), ktorý stratil svoju platnosť a účinnosť dňom 01.07.2016, kedy nadobudol platnosť a účinnosť Civilný sporový poriadok (CSP). Tieto dva procesné predpisy, ktoré súd aplikoval v priebehu konania, upravujú procesne prípustné žaloby rôzne. Ako je uvedené vyššie, žalobca sa domáha aj určenia neplatnosti právneho úkonu, teda určenia právnej skutočnosti. Podľa OSP je možné domáhať sa určenia aj neplatnosti právneho úkonu, ak je na požadovanom určení daný naliehavý právny záujem. Podľa CSP sa je možné domáhať neplatnosti právneho úkonu (určenia právnej skutočnosti), ak právo na požadované určenie vyplýva z osobitného predpisu. Je zrejmé, že právo domáhať sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva zo žiadneho osobitného právneho predpisu. Teda podľa explicitného znenia CSP sa nemožno domáhať jej neplatnosti. CSP však v ustanovení § 470 ods.2 Civilného sporového poriadku ustanovuje, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo

dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Súd vzhľadom na toto ustanovenie uzatvára, že ak bola podaná žaloba v čase účinnosti OSP, ktorý procesne pripúšťal takýto druh žaloby, priznáva podanej žalobe tento účinok. Teda, že je možné rozhodovať na základe podanej žaloby aj o neplatnosti právneho úkonu, ak je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

9.4 Pre možnosť úspešného uplatnenia návrhu o určenie neplatnosti právneho úkonu, resp. pre rozhodnutie súdu o tom, že nejaký právny úkon je neplatný, je potrebné, aby bol daný právny záujem na takomto určení, pričom tento záujem musí byť naliehavý. Podľa ustálenej judikatúry je tento naliehavý právny záujem daný vtedy, ak sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak by právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia bolo neisté. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Určovacia žaloba bude zvyčajne prípustná vtedy, ak sa ňou odstraňuje spornosť vzťahu účastníkov a predchádza vzniku ďalších sporov, prípadne ak sa vytvára pevný základ právneho vzťahu medzi nimi. Žaloba o určenie v zmysle § 80 písm.c/ Občianskeho súdneho poriadku nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak má požadované určenie len povahu predbežnej otázky vo vzťahu k inej právnej otázke.

9.5 Súd pri posúdení existencie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy vzal do úvahy aj podstatu právneho vzťahu sporových strán a účel namietaného právneho úkonu. Ako je zrejmé zo skutkových okolností prípadu, právny vzťah medzi sporovými stranami je vzťahom spotrebiteľským, teda vzťahom medzi spotrebiteľom (žalobcom) a dodávateľom (žalovaným). Realizovanie dohody o zrážkach zo mzdy žalobcu (dlžníka) umožňuje žalovanému uspokojiť si svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy bez súdnej kontroly takejto pohľadávky. V prípade takéhoto zabezpečenia pohľadávky nie je potrebné a nutné, aby si žalovaný pre uplatnenie svojho práva musel podať žalobu o splnenie povinnosti dlžníka na súd. Takýto postup sám osebe spôsobuje v právnom vzťahu medzi sporovými stranami, ktorý je spotrebiteľským vzťahom, nerovnováhu. Táto nerovnováha v právnom vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom je podľa právneho poriadku (vrátane práva EÚ) nežiaduca a je potrebné ju vyvážiť.

9.6 Žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe namietanej dohody o zrážkach zo mzdy. Iba na základe nariadeného predbežného opatrenia, ktoré je účinné do rozhodnutia súdu vo veci samej (o neplatnosť dohody), nevykonáva zamestnávateľ žalobcu zrážky zo mzdy. V prípade určenia jej neplatnosti nebude môcť žalovaný siahnuť na mzdu žalobcu, čím je priamo dotknuté jeho právne postavenie (majetkové práva). Môže disponovať celou časťou svojej mzdy. Zo žiadostí o vykonanie zrážok zo mzdy je celkom zjavné, že žalovaný mieni uspokojovať svoju pohľadávku zo mzdy žalobcu. Preto súd konštatuje, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti namietanej dohody o zrážkach zo mzdy je daný.

9.7 Nad rámec uvedeného súd uvádza, že by žalobu o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy pripustil aj v prípade, že by žaloba bola podaná za účinnosti CSP. Ako je zrejmé z uvádzaného ustanovenia § 137 Civilného sporového poriadku, výpočet procesne prípustných žalôb nie je úplný. Vyplýva to z použitia slova „najmä“ v tomto ustanovení. Preto je na úvahe súdu, aby posúdil, či požadované určenie je procesne prípustné. Súd po tomto posúdení konštatuje, že tomu tak je. Aby žalobca mohol dosiahnuť súdny prieskum pohľadávky žalovaného voči nemu, javí sa vhodným a účelným, aby jej nebolo iba procesným predpisom (ktorý je iba prostriedkom v dosahovaní ochrany porušených alebo ohrozených práv) zabránené, domáhať sa neplatnosti takejto dohody o zrážkach zo mzdy. Je potom na posúdení súdom, v závislosti od zisteného skutkového stavu, či jej tvrdenie o neplatnosti dohody o zrážkach sa ukáže v takomto konaní ako dôvodné. Ak súd určí napadnutú dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú, bude žalovaný ako veriteľ odkázaný na podanie žaloby na súd, ktorý rozhodne o splnení povinnosti dlžníka, ak takúto skutočnosť súd zistí. Samotná pohľadávka veriteľa tým nie je dotknutá.

9.8 Na základe vyššie uvedeného súd uzatvára, že žaloba žalobcu v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy je procesne prípustná.

9.9 Následne sa súd zaoberal vecnou dôvodnosťou žaloby, teda či napadnutá dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom. V tejto súvislosti súd poukazuje na judikatúru iných všeobecných súdov, ktoré určili rovnaké dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré uzatvoril žalovaný s inými spotrebiteľmi za neplatné. Ide napr. o rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 7C/119/2014 zo dňa 18.06.2014, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/815/2014 z 27.01.2015, rozsudok

Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 8C/77/2014 zo dňa 10.11.2014, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/261/2014 z 28.07.2015.

9.10 Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Takisto plní aj uhradzovaciu funkciu. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dohoda musí byť uzatvorená písomne a ako každý právny úkon musí byť určitá, jasná. Z jej podstaty vyplýva, že musí obsahovať aj označenie pohľadávky, ktorú zabezpečuje.

9.11 Namietaná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje presnú výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Je v nej uvedené, že spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že Spoločnosť poskytne Dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400042915 čiastku vo výške 1.290 EUR. Pohľadávka je v nej definovaná tak, že: „Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (Revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči Dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov.“ Takéto vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité. Na presnom uvedení zabezpečovanej pohľadávky a na uvedení výšky pohľadávky, ktorá je dohodou zabezpečovaná, je potrebné trvať, pretože v opačnom prípade by zrážky zo mzdy bolo možné vykonávať dovtedy, kým veriteľ sám neoznámí zamestnávateľovi dlžníka, že jeho pohľadávka je v celom rozsahu uspokojená a už nie je potrebné vykonávať žiadne zrážky. Ak je výška pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy jasne a určito uvedená, je veriteľovi, dlžníkovi a aj zamestnávateľovi dlžníka zrejmé, dokedy je možné vykonávať zrážky zo mzdy (porovnaním súčtu vykonaných zrážok a výšky pohľadávky). Iba v takom prípade možno považovať dohodu o zrážkach zo mzdy za určitý právny úkon, ktorý nie je spôsobilý vytvárať nerovnovážne postavenie v právnom vzťahu veriteľa a dlžníka. Podľa názoru súdu, je tak predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neplatná, aj pre jej neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

9.12 Takisto súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Trenčíne vyjadrený v uznesení č.k. 5Co/80/2016 - 27 zo 16. februára 2016, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva a to ex offio súdnu kontrolu zákonnosti zmluvných plnení pre dodávateľa, napr. z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok z pohľadu dodržania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, prípadne z pohľadu platnosti dojednania úrokov z úveru z pohľadu dobrých mravov a pod.. Je dôležité spotrebiteľovi poskytnúť ochranu najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad.

9.13 Podľa ďalšieho rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne vyjadreného v uznesení sp.zn. 5Co/38/2018 z 14.03.2018, zabezpečovací záväzok môže zabezpečiť plnenie zo zmluvy, avšak len plnenie, ktoré je oprávnené. Ak sú zmluvné dojednania hlavného záväzku - v zmluve o úvere neplatné, pričom majú vplyv na výšku záväzku, nemôže byť platná ani dohoda o zrážkach zo mzdy, nakoľko nie je určitá pokiaľ ide o výšku plnenia. Preto sa súd zaoberal aj touto okolnosťou, teda či dojednania úverovej zmluvy, ktoré majú vplyv na výšku záväzku (resp. pohľadávky), sú platné, resp. či žalovaný ako veriteľ má právo na plnenia, ktoré vyplývajú z úverovej zmluvy (napr. úrok). Po posúdení úverovej zmluvy však súd konštatuje, že úver poskytnutý žalovaným žalobkyni na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8400042915 zo dňa 01.02.2012, je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Obsah zmluvy súd vyvodzoval najmä z bodu 6 tejto zmluvy (v bode 5 sú iba údaje o požadovanom, teda neschválenom revolvingovom úvere). V nej je okrem iného uvedené, že je poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.290 eur. Ďalej sú v tomto bode zmluvy uvedené dve rôzne sadzby úroku. Jeden vo výške 70,02 % ročne (za úver) a druhý vo výške 76,21 % ročne (za revolving). Vo vzťahu k uvedenej výške úroku za úver a za revolving (70,02 % resp. 76,21 % ročne) súd uvádza, že oba úroky sú dohodnuté vo výške, ktorá je v zmysle už ustálenej a notoricky známej judikatúry súdov Slovenskej republiky v rozpore s dobrými mravmi. Teda nie je možné úspešne sa domáhať úroku v uvedenej výške. Okrem uvedených skutočností je nemenej významné aj to, že v predloženej zmluve absentuje zákonom o spotrebiteľských

úveroch požadovaný údaj, s čím tento zákon spája následok, že prípadný úver je bezúročný a bez poplatkov. Týmto údajom je údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tieto okolnosti majú jednoznačný vplyv na výšku pohľadávky, ktorá je zabezpečená predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy. Ak žalovaný nemá nárok na úrok, nemôže byť platná ani dohoda o zrážkach zo mzdy, nakoľko nie je určitá pokiaľ ide o výšku plnenia. Tento záver vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne uvedeného v tomto odseku.

9.14 Vzhľadom na uvedené súd určil, že predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom, čím vyhovel žalobe v tejto časti.

10.1 K požadovanému určeniu neplatnosti úverovej zmluvy:

10.2 Rovnako ako v prípade určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, aj v tomto prípade sa súd zaoberal v prvom rade procesnou prípustnosťou žaloby v tejto jej časti. Aj v tomto prípade platí to, čo je uvedené v odsekoch 9.3 a 9.4 tohto odôvodnenia. Teda, že je procesne prípustné domáhať sa určenia neplatnosti úverovej zmluvy. Súd takisto konštatuje, že je daný naliehavý právny záujem na tomto určení, pretože žalovaný ako veriteľ si vykonávanými zrážkami zo mzdy žalobcu uspokojuje svoju (spornú) pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy. Súd však žalobu v tejto časti zamietol, pretože nemá za preukázané neplatné uzavretie úverovej zmluvy medzi sporovými stranami. Súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného (ktorú považuje za správnu a výstižnú), že pre platné uzatvorenie úverovej zmluvy je potrebné, aby spĺňala obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom, čo platí všeobecne pre vznik akejkoľvek zmluvy. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o poskytnutí peňažných prostriedkov do určitej výšky, záväzok dlžníka tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Na týchto náležitostiach sa strany dohodli, preto bola zmluva platne uzatvorená. Dôkazom o tejto právnej skutočnosti je písomná Zmluva o revolvingovom úvere, ktorej kópia je založená v spise na č.l. 48. Zmluva bola uzavretá na základe návrhu na jej uzavretie v podobe žiadosti žalobcu (ako dlžníka) zo dňa 28.01.2012 vyjadreného v bode 5 (Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Eur - vyplňte) a prijatia návrhu dlžníka veriteľom vyjadreného v bode 6 (Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur - nevyplňajte) zo dňa 01.02.2012. Medzi návrhom na uzavretie zmluvy v podobe žiadosti o poskytnutie úveru a prijatím návrhu veriteľom v podobe bodu 6 nie je, pokiaľ ide o údaje dohodnuté medzi zmluvnými stranami, žiaden rozdiel, v zmysle ktorého by bolo možné toto prijatie návrhu podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať nový návrh, s ktorým by žalobca ako navrhovateľ zmluvy nevyslovil súhlas. Súd sa takisto stotožňuje s argumentáciou žalovaného, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úverov v podobe ako vyplývajú z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, sa s uvedenými predpokladmi pre vznik úverovej spotrebiteľskej zmluvy čiastočne kryjú a čiastočne predstavujú také náležitosti, ktorých neuvedenie v takejto zmluve má iné právne následky ako to tvrdí žaloba.

10.3 Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti o určení neplatnosti úverovej zmluvy zamietol.

11.1 K požadovanému vydaniu bezdôvodného obohatenia:

11.2 V žalobe a jej doplnení žalobca tvrdí, že mu žalovaný na základe úverovej zmluvy poskytol úver v sume 1.290 eur a žalobca mu vrátil späť sumu 1.520,64 eur a sumu 276,48 eur mu zrazil zamestnávateľ na základe zrážok zo mzdy v prospech žalovaného. Tieto skutkové tvrdenia žalobca preukázal listinami na č.l. 10 a 11, teda kartou klienta a listom zamestnávateľa žalobcu Považský cukor, a.s., z 13.11.2015 o vykonaných zrážkach zo mzdy.

11.3 Po posúdení obsahu predloženej úverovej zmluvy má súd za preukázané platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak nie so všetkými jej náležitosťami v zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsah tohto právneho úkonu súd vyvodzoval najmä z bodu 6 tejto zmluvy (v bode 5 sú iba údaje o požadovanom, teda neschválenom revolvingovom úvere). V nej je okrem iného uvedené, že je poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.290 eur. Ďalej sú v tomto bode zmluvy uvedené dve rôzne sadzby úroku. Jeden vo výške 70,02 % ročne (za úver) a druhý vo výške 76,21 % ročne (za

revolving). Vo vzťahu k uvedenej výške úroku za úver a za revolving (70,02 % resp. 76,21 % ročne) súd uvádza, že oba úroky sú dohodnuté vo výške, ktorá je v zmysle už ustálenej a notoricky známej judikatúry súdov Slovenskej republiky v rozpore s dobrými mravmi. Teda nie je možné úspešne sa domáhať úroku v uvedenej výške. To však nemá vplyv na platnosť úverovej zmluvy, ako vyplýva z vyššie uvedeného.

11.4 Okrem uvedených skutočností je nemenej významné pre túto časť žaloby aj to, že v predloženej úverovej zmluve absentuje zákonom o spotrebiteľských úveroch požadovaný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti súd uvádza, že zákonodarca zaviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedostatok v niektorých prípadoch má za následok to, že takto postihnutú zmluvu sankcionuje následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Jednými z nich je aj údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Následkom absencie tohto údaju v úverovej zmluve, teda v samotnom podpísanom znení zmluvy, je podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver vyplýva aj z ustálenej súdnej praxe. Na doplnenie uvedeného súd uvádza, že požiadavka na uvádzanie konečnej splatnosti úveru bola zavedená zákonom č. 568/2007 Z.z., pričom podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu bolo cieľom novely zákona najmä zvyšovanie informovanosti spotrebiteľov.

11.5 K neuvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru súd uvádza, že tento nie je v zmluve uvedený vôbec. Odhliadnuc od judikatúry súdov, z ktorej vyplýva, že takýto údaj musí byť v úverovej zmluve explicitne uvedený, súd uvádza, že táto zákonná požiadavka kladená na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere je celkom jasná. Zákon o spotrebiteľskom úvere totiž nepočíta s výnimkou z tejto požiadavky, napr. v tom zmysle, že je postačujúce ak takýto termín je inak zo zmluvy vyvoditeľný. Naopak jasne uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti súd uvádza, že k otázke, či je potrebné v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere aj presný údaj o konečnej splatnosti úveru zaujal právny názor aj odvolací súd konajúceho súdu, teda Krajský súd v Trenčíne, a to napr. v rozsudku z 30.01.2018 sp.zn. 27Co/310/2017, keď uviedol (v prípade bankového úveru), že: „takýto údaj má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník - spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov (napr. počet splátok, termín ich splatnosti a pod.). Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovať isté náležitosti (medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru), je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok.“ K rovnakému záveru dospel aj iný senát Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11.04.2018 sp.zn. 5Co/22/2018, keď uviedol, že: „údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník-spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov, všeobecných podmienok, ktoré sú rozsiahle a uvedené malým, pre priemerného spotrebiteľa ťažko čitateľným písmom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bez poplatkovosti obsahovať isté náležitosti /medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru/ je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok.“

11.6 V konaní bolo preukázané, že žalobca titulom splácania úveru zaplatil žalovanému, resp. mu bolo v prospech žalovaného zrazených z jeho mzdy, spolu celkovo 1.797,12 eur, pričom žalovaný mu poskytol bezúročný úver v sume 1.290 eur. Žalobca tak zaplatil bez právneho dôvodu (nakolko ako vyplýva z vyššie uvedeného žalovaný nemal právo na žiadne úroky ani poplatky) žalovanému sumu 507,12 eur. Žalovaný je tak povinný vydať predmet tohto bezdôvodného obohatenia žalobcovi podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 456 Občianskeho zákonníka.

11.7 Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o splnení povinnosti žalovaného vydať predmet bezdôvodného obohatenia žalobcovi, čím vyhovel žalobe aj v tejto časti.

12.1 Podľa § 255 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12.2 Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12.3 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 Civilného sporového poriadku, pretože žalobca bol v konaní úspešný z 2/3 a žalovaný z 1/3. Úspešnejší v tomto konaní tak bol žalobca. Pri pomerovaní úspechu sporových strán súd vychádzal zo skutočnosti, že žalobca sa domáhal troch súdnych výrokov (dvoch o určení neplatnosti právnych úkonov a jedného o splnení povinnosti), pričom úspešný bol v dvoch. Žalobcovi tak patrí náhrada trov konania vo výške 33,33 % z celkových trov konania, čo predstavuje 1/3 z celkových trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.